तद्वद्यदुवृषः सेहे बाणवर्षमरिन्दमः । न सेहिरे ऽसुरा बाणान्नारायणधनुश्च्युतान् ।
वर्षं पर्ज्जन्यविहितं बालुकासेतवो यथा । न शेकुः प्रमुखे स्थातुं कृष्णस्यासुरसत्तमाः ।
व्यादितास्यस्य सिंहस्य वृषभा इव भारत । ते बध्यमानाः कृष्णेन दिवमाचक्रमुस्तदा । ८९०
जीविताशां वहन्तस्तु नारायणभयार्द्दिताः । तानाकाशगतानेन्द्रिर्ज्जयन्तः प्रवरस्तदा ।
निजघ्नतुः शरैर्घोरैर्ज्वलनार्चिःसमैः प्रभो । निपेतुरसुराणान्तु शिरांसि धरणीतले ।
तृणराजफलानीव मुक्तानि शिखरात्तरोः । निपेतुर्व्वाहवश्छिन्ना दैत्यानां वसुधातले ।
कालेनोपहता वीर पञ्चवक्त्रा इवोरगाः । रौक्मिणेयस्ततः सृष्ट्वा घोरां मायामयीं गुहां ।
अदृश्यन्निष्क्रमद्वीरः चक्रं प्रक्षेप्तुमुद्यतः । गदेन सह धर्म्मात्मा शारणेन शठेन च । ८९५
शाम्बेन चापरैश्चापि पूर्व्वं येन प्रवेशिताः । प्रमथ्य तरसा कर्णं यतन्तं रणमूर्द्धनि ।
जघ्नाह बलवान् कार्ष्णिः प्रस्फुरन्तं ततस्ततः । विनद्य च गुहां वीरो घोरां मायामयीं नृप ।
दुर्य्योधनञ्च राजानं विराटद्रुपदावपि । शकुनिञ्चैव शल्यञ्च नीलञ्चापि नदीसुतं ।
विन्दानुविन्दावावन्त्यौ जरासन्धञ्च भारत । त्रिगर्त्तान्मालवांश्चैव वासात्यांश्च महाबलान् ।
धृष्टद्युम्नादयश्चैव पाञ्चालानस्त्रकोविदान् । तथाकृतिमुवाचेदं मातुलं रुक्मिनेव च । ९००
शिशुपालञ्च राजानं भगदत्तञ्च भारत । सम्बन्धञ्च गुरुत्वञ्च मानयामि नराधिपाः ।
गुहामिमां घोररूपां ये न प्रक्षेपयामि वः । विल्वोदकेश्वरेणाहमाज्ञप्तः शूलपाणिना ।
प्रक्षेप्तव्या नरेन्द्रास्ते गुहायामिति धीमता । आश्रित्य शाम्बरीं मायां निकुम्भेन महात्मना ।
प्रक्षिप्तान् यादवांश्चैव मोक्षयिष्यामि सर्व्वथा । इत्युक्तो शिशुपालस्तु राजसेनापतिस्तया ।
शरैस्ततर्द्दतान् भैमान् प्रद्युम्नं सविशेषतः । विल्वोदकेश्वरं देवं रौक्मिणेयो नमस्य च । ९०५
अरभन्नृपतिं बद्धुं शिशुपालं महाबलं । ततः पाशसहस्राणि गृहीत्वा प्रवरोत्तमः ।
शैलादिरब्रवीद्वीरं रौक्मिणेयं महाबलं । विल्वोदकेश्वरो देवः प्राह त्वां यदुनन्दन ।
सर्व्वं कुरु तथा राजावुक्तस्त्वं भो यथा मया । कन्यार्थं रत्नलुब्धांस्तु बधानेमान्नराधिपान् ।
पाशैस्त्वमेव मोक्तुञ्च प्रमाणं यदुनन्दन । असुरांस्तु महाबाहो निःशेषान् कर्त्तुमर्हसि ।
एवमेव च वक्तव्यस्त्वया वीर जनार्द्दनः । ततः स भगदत्तञ्च शिशुपालञ्च भूमिपं । ९१०
आकृतिञ्चैव रुक्मिञ्च शेषांश्चान्यान्नराधिपान् । बबन्ध हरदत्तैस्तैः पाशैरुत्तमवीर्य्यधृक् ।
मायामयीं गुहाञ्चैनाननयत् कुरुवर्द्धन । बद्धा च रौक्मिणेयोऽथ निश्वसन्त इवोरगान् ।
अनिरुद्धञ्चकाराथ रक्षितारं स्वमात्मजं । तेषां निरवशेषेण बबन्ध यदुवर्द्धनः ।
सेनापतीन् क्षत्रियांश्च कोषाध्यक्षांश्च भारत । हस्त्यश्वरथवृन्दांश्च चकार च तथात्मसात् ।
अव्यग्रः स तदा हन्तुमसुरानुद्यतः प्रभो । सन्नद्ध एव चोवाच ब्रह्मदत्तं द्विजोत्तमं । ९१५
विस्रब्धं वर्त्ततां कर्म्म मा भैः पश्य धनञ्जयं । न देवेभ्योनासुरेभ्यो नान्येभ्यो द्विजसत्तम ।